

Sagens 3die Behandling. I det eftersøgende Uffnit har Udvalget tilladt sig at sammenbringe §§ 18 og 19 i een Paragraf, og dets Grund dertil er, som i Betænkningen angivet, den, at man ikke ret har kunnet skønne, hvem der forstaaes ved „Enhver“, som nævnes i 2det Stykke § 18. Det er forekommet Udvalget, at, naar der er givet Straffebestemmelser for Arbejdsgivere og for Forældre, er der egentlig ingen Anden, der godt kan falde ind under denne Lovs Straffebestemmelser. I det Mindste har det ikke været klart, hvem der egentlig var tænkt paa i denne Bestemmelse i 2det Punktum af § 18, at „samme Bøde er Enhver ifalden“ osv. Dette har egentlig været Grunden til, at man har foreslaaet at sammenbringe disse Paragrafer, og man har tillige ønsket at gjøre den Forandring, at, medens den mindste Bøde nu i § 18 er fastsat til 5 Rd. og i § 19 til 2 Rd., skulde det efter Udvalgets Mening overlades til Retten at bestemme, hvilken den mindste Bøde kunde være, ligesom man har troet at kunne sætte Spillerummet med Hensyn til Bøderne til 50 Rd., da der herved vistnok vil være tilstrækkelig Straf for alle de Tilfælde, der kunne falde ind under Lovens Bestemmelser, forsaavidt der ikke sker Overtrædelser, som i Følge Straffeloven medføre højere Straf. Man kunde jo tænke sig f. Ex en Anvendelse af et Bavn paa en saadan Maade, at det var grusomt eller indeholdt ligesom Mishandling eller udsatte dets Liv for pienlylig Fare, saa at det maatte falde ind under den almindelige Straffelovs Bestemmelser. Naar det erede Medlem fra Ribe (Riær) har stillet et Vædringsforslag til Lovforslagets § 22, som gaar ud paa, at de omhandlede Bøder i Kjøbenhavn skulle tilfalde Kommunens Kasse, er det vistnok en Inkurie baade fra Regjeringens og fra Udvalgets Side, at man ikke er bleven opmærksom paa, at „de Fattiges Kasse“ ikke findes i Kjøbenhavn, og det forekommer mig altsaa, at Vædringsforslaget er fuldkommen rigtigt. — § 23 har Udvalget foreslaaet omvedigeret dels af Hensyn til, at § 5 foresloges udstemt af Loven, dels for tillige blandt de Bestemmelser, som burde oplaaes paa Arbejdsstedet at optage saadanne, som af Arbejdstilsynet eller Sundhedspolitiet maatte findes nødvendige for den enkelte Fabrik efter det Arbejde, som foregaar der. Det er derfor, at Paragrafen er foreslaaet omvedigeret. — Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at anbefale Udvalgets Vædringsforslag til Vedtagelse.

Riær: Det af mig stillede Vædringsforslag til § 22 har den erede Ordfører jo allerede tilstrækkelig motiveret, og jeg behøver altsaa ikke at tilføje Noget derom. Derimod maa jeg ønske at gjøre nogle andre Bemærkninger til det Uffnit, der er under Behandling. Det Vædringsforslag, der er stillet af Udvalget til §§ 13, 15 og 16, kan jeg tiltræde; men jeg maa dog ønske at begrunde

det lidt nærmere. For saa vidt det gaar ud paa, at der ikke skal ansættes nogen Direktør, føler jeg mig overbevist om, at denne Post heller ikke vil blive bevilget, og jeg skønner ikke rettere, end at den vilde være mere behagelig end nyttig, og at der ikke er tilstrækkelig Grund til at gjøre denne Udgift. Derimod tør jeg ikke stemme imod, at der ansættes Arbejdssynsmand. Jeg skal ikke komme vidtløftig tilbage til, hvad jeg løselig antydede igaar, nemlig at disse Arbejdssynsinspektører, hvad den erede Ordfører ikke har fremhævet synderlig i Dag, i en meget væsentlig Grad ville skifte Karakter og Forretninger dels derved, at Vædringsforslaget til § 4 igaar blev vedtaget, dels naar det Vædringsforslag, som den erede Minister har bebudet til § 12, og som sandsynligvis vil gaa ud paa, at det bliver Arbejdstilsynet, der skal bestemme, om de Sikkerhedsforanstaltninger skulle finde Sted, som omtales i Paragrafen, bliver vedtaget, og dels endelig naar det sidste Vædringsforslag, der er stillet af Udvalget, vedtages, hvilket jo medfører en aldeles gennemgribende Forandring i den Stilling, som det har været tilfiet at tillægge Fabrikinspektørerne. Jeg tror, at der er Anledning til at fremdrage dette, og da det ikke er stet fra Udvalgets Side, tillader jeg mig herved at gjøre det. Regjeringsforslaget vilde ikke tillægge Inspektørerne saa lidt som Direktøren nogen egentlig Anordningsmyndighed, som det falder i Motiverne, men kun et Tilsyn i strengeste Forstand; men gennem de tre Forandringer, der dels ere stete, dels kunne ventes, forandres de simpelt hen til Dyrighed. De faae en Dyrighedsmyndighed, som ikke er tilfiet ved Regjeringsforslaget. Jeg skal ikke udtale mig derimod, men finder som sagt Anledning til at fremdrage det, og i Forbindelse dermed at henstille, om der ikke, naar disse Forandringer foretages, indtræder en Nødvendighed for at give enkelte yderligere Bestemmelser. Det maa erindres, at, naar Arbejdssynsinspektørerne fremtidig kunne give Paabud, give Forskrifter, anordne det One, anordne det Andet, saa er det Paabud, hvis Effekterlevelse maa medføre Straf, hvilket nu ogsaa findes optaget i Udvalgets Vædringsforslag til §§ 18 og 19; men det turde derhos være nødvendigt udtrykkelig at hjemle Ret til Paakaan af Arbejdssynsinspektørernes Paalæg, formentlig til Indenrigsministeriet. Jeg har som sagt villet fremhæve dette, men ikke villet gjøre nogen Indvending mod Ansættelsen af Arbejdssynsinspektører, hentet fra den tilfietede Forandring i deres Stilling. Derimod, de nye Forretninger, som de modtage igjennem de ommeldte Vædringsforslag, ere Forretninger, som ganske vist kunne varetages af en Institution, der kun staar i Forbindelse med de vedkommende Personer og industrielle Anlæg ved Visitationer i Ny og Na. Derimod er jeg i ikke ringe Tvivl om, hvorvidt Arbejdssynsinspektørerne ville kunne udrette noget Væsentligt i Henseende til den Op-